

Stefan Moysa

"Der Römische Messkanon in Betrachtung, Verkündigung und Gebet", Theodor Schnitzler, Freiburg-Basel-Wien 1968 : [recenzja]

Collectanea Theologica 38/3, 197

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i może posłużyć jako dobre wprowadzenie do zagadnienia Eucharystii jako ofiary.

zp

THEODOR SCHNITZLER, *Der Römische Messkanon in Betrachtung, Vekündigung und Gebet*, Freiburg-Basel-Wien 1968, Herder, s. 94.

Posoborowe odnowienie liturgiczne nie ominęło również starożytnego rzymskiego Kanonu. Dzięki uproszczeniu obrzędów w nim zawartych i możliwości głośniego odmawiania przywrócono mu jego pierwotne znaczenie proklamacji śmierci Pana według słów Apostoła: „Ilekróć bowiem spożywanie ten chleb, albo picie kielich, śmierć Pańską głosicie, aż przyjdzie” (1 Kor 11, 26). Idąc za myślą tej reformy wszystkie niemal episkopaty świata skorzystały z przywileju odmawiania Kanonu w językach narodowych, dzięki czemu stał się on ośrodkiem zainteresowania. Dostrzeżono jego prostotę, piękno, spokój, dostrzeżono też i braki, jak pewną surowość, ducha prawa rzymskiego, obecność świętych, których historyczność jest wątpliwa. Dlatego też w opracowaniu znajdują się inne anafory, równouprawnione z Kanonem rzymskim. Ten ostatni jednak ma pozostać niezmienny.

Książka Schnitzlera pomyślana jest jako modlitewna analiza Kanonu rzymskiego, wydobywająca jego teologiczny i duchowy sens. Autor pozwala dostrzec Kanon jako pieśń dziękczynną wznoszoną przez Chrystusa do Ojca, maluje na tle biblijnym obraz Boga i Chrystusa w nim przedstawiony. Szczególną uwagę poświęca ustanowieniu Eucharystii, analizując poszczególne słowa opowiadania i wykazując jego biblijne tło. Kapłan, który przez częste powtarzanie jest „otraskany” z Kanonem znajduje w lekturze tej książki jakiś szeroki oddech. Pozwala mu ona ożywić sens nieco wytartych już w jego świadomości formuł.

Wkrótce będziemy posiadali anafory może lepiej odpowiadające dzisiejszym warunkom. Autor o tym wie i dlatego recenzowana książka jest pierwszą wśród innych, które będą miały za przedmiot analizę nowowprowadzonych modlitw eucharystycznych. Na pewno jednak będziemy z zamilowaniem wracali do Kanonu rzymskiego, w którym książka Schnitzlera będzie bardzo dobrym przewodnikiem.

KS. STEFAN MOYSA SJ, WARSZAWA

DIEGO ARENHÖVEL, *Was sagt das Konzil über die Offenbarung?* Mainz 1967, Matthias-Grünwald-Verlag, s. 108.

Wydawnictwo Matthias-Grünwald przygotowało dla kapłanów i świeckich nie mających czasu czytać obszernych komentarzy dokumentów soborowych szereg krótkich objaśnień w serii pod nazwą: „Co sobór mówi o...” Kościoła, liturgii, Kościele w świecie itd. W tym tomiku dowiadujemy się, co sobór mówi o objawieniu.

Mimo popularnego charakteru serii praca znajduje się na wysokim poziomie teologicznym. Stanowi ona zasadniczo komentarz do *Konstytucji o Bożym objawieniu* analizujący ten dokument punkt po punkcie. Nie jest to jednak czysta egzegza, ale jakby coś pośredniego między komentarzem ciągłym, a pracą wychwytną tylko pewne zagadnienia związane z dokumentem celem szerszego ich potraktowania.

Autor ujmuje każdy punkt analizowanego dokumentu w formie osobnego niedużego opracowania i czyni to nieraz bardzo ciekawie.

Komentarz Arenhövela w swoim sposobie podejścia przypomina pod pewnym względem samą *Konstytucję*. Wiadomo, że wykrystalizowała się ona